

ಕನ್ನಡದ ಕಥಾಜಗತಿನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕಥೆಗಾರರ ಕಥೆ ಬರೆಯವ ಕಸುಬಿನ ಸುರಿತಾದ ಮಾಲಿಕೆ – ‘ನನ್ನ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗ’ ಕಥಾಯಾನದ ಖುಷಿ, ಸಂಕಚ, ಆ ಪ್ರಕಾರದ ಸುರಿತಾದ ವಾಮೋಹ, ಸಾಲ, ಮಾಂತ್ರಿಕತೆ, ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ಬಿಡುಗಡೆ – ಇವೆಲ್ಲ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲ್ಪರುವ ಈ ಮಾಲಿಕೆಗೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಥೆಗಾರರು ಬರೆಯಲಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆಯ ತಂತ್ರ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣಾ ವಿಧಾನದ ಸುರಿತ ಕಥೆಗಾರರ ಸ್ವಲ್ಪಾನುಭವ ‘ಮಯೂರ’ದ ಪ್ರಟಿಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗಲಿದೆ

‘ಮಯೂರ’ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ನಟರಾಜ್ ಹುಳಿಯಾರ್ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರಗಳು ಈ ಕೆಲಗಿವೆ:

● ಕತೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಷ್ಟು ರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಪ್ರಾರ್ಥಕ?

ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕಥಾ ಬರವಣಿಗೆ ಪ್ರಚಾರಪ್ರಾರ್ಥಕ ಹಾಗೂ ಅಪ್ರಚಾರಪ್ರಾರ್ಥಕ ಈ ಎರಡೂ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕರೆಯು ವಸ್ತು, ಪಾತ್ರಗಳು ಹಾಗೂ ಕತೆಯೊಳಿನ ಬಿಕ್ಕಿಟ್ಟಿಗಳು ನನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ‘ಅರೆ! ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ’ ಎಷ್ಟಿಂದಿರುತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿರು, ನನ್ನ ಬಹುತೇಕ ಕರೆಗಳು ತಮ್ಮ ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡಂತಹ ಹಾಗೂ ಪಾತ್ರಗಳು, ಫಳಸೌಂದರ್ಯ ತಮಗೆ ಇವ್ಯತ್ಯಾಂತ ಅಂತರಿಕ ತಕ್ಷಕ್ಕೆ ತಕ್ಷತೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೆಲವು ಕರೆಗಳ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಓದುಗನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಿಕ್ಕೆಹಂಡೋ ಅಥವಾ ‘ಎಫ್‌ಕ್ಷಿನ್’ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಹೇಳ ರಳಬಿಸಿರಲಾಯಾದು; ಹಾಗೆಯೇ ಕತೆಯಲ್ಲೇ ವಿಕಾಸಿಸಿಳ್ಳುವ ಕಾಣ್ಣೆಯೂ ಕೆಲ ಬಗೆಯ ಅಂತ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿರಬಹುದು.

● ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ಹಾಗೂ ಓದು ನಿಮ್ಮ ಕರೆಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೆರವಾಗಿದೆ?

ಬರೆಯುವವನ ಅನುಭವ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ರಿಯಿತ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನದ್ದೇ ಆದ ‘ಸ್ವಂತ’ ಅನುಭವಾಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕರೆಗಾರನೇಂಬೂನ ಪಾತ್ರ ಸ್ವಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಪರಿಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತನ್ನ ದಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಗೆ ಕರೆಗಾರನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಇತರರ ಸತ್ಯಗಳು ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನೂ ಆಗಿ ಮಾಪಾಡಿತಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನೀವು ಒಂದು ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಗಿಯೋಬ್ಬನ ಬದುಕಿನ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಏರಿಜಿಟಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬಡಗಿಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕೃತತೆ ತರಲು ಅವನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಕೆಲವಾರದೂ ಬಾಹ್ಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಿಸಲೇಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರೋ; ಹಲವಾರ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಭಾವಗಳು ಅಥವಾ ನೀವು ಅವರಿವರಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಅಥವಾ ನೀವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾವಗಳು ಕೂಡ ಆ ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಸಂಕೀರ್ಣವೆಂದರೆ, ಇವನ್ನು ಥಿಯರ್ಸ್‌ಸ್ ಮಾಡಿ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಕವ್ವ. ಒಂದು ಕತೆಯಲ್ಲಿ